

Arbejdsgruppen gaar ud fra, at samtlige Institutioner — for saa vidt den her foreslaaede Ordning tages til Følge — gennem Overinspektionen maa indsende et Normeringsforslag til Godkendelse, og at den godkendte Normering herefter maa danne Grundlaget for Institutionens Tilskud i Fremtiden, saaledes at de enkelte Normeringer er løbende, indtil der fra Institutionens eller fra Overinspektionens Side fremsættes Forslag til Ændringer heri.

Lønningssregler.¹⁾

Med Hensyn til Personalets Aflønning er der Enighed om at foreslaa en Son-
dring mellem:

1. Hjem for Børn, der volder særlige Vanskeligheder (karakterdefekte eller intelligensdefekte Børn).
2. Andre Hjem.

Den første Gruppe omfatter: *Ungdomshjem, Skolehjem, Lærlingeplejehjem, Fredehjem, Sinekkehjem* og *Iagttagelseshjem*. For disse sidstes Vedkommende navnlig under Hensyn til den særlige Iagttagelsesopgave, som paahviler disse Institutioner.

Den anden Gruppe omfatter: *Børnehjem, Landbrugshjem, Gartnerhjem, Hus-
holdningsskoler* og *Lærlingeheim* samt *Optagelseshjem*, d. v. s. Hjem, der i stort Omfang modtager Børn til Forsørgelse i Medfør af Forsørgslovens § 130, Stk. 2.

Det følger af Opdragelsesarbejdets særlige Karakter, at Personalet normalt maa have en ekstraordinær lang Arbejdstid, og at Tjenesten i det hele taget maa være stærkt bundet. Hertil kommer, at Børnene selv i Hjem for normale Børn i Almindelighed vil volde større Vanskeligheder, end saafremt Barnet var i sit naturlige Hjem.

Under Hensyn hertil maa det anses for aldeles paakrævet, at Lønniveauet for saa vidt angaar Arbejdet i Opdragelseshjemmene lægges noget højere end paa andre Felter, f. Eks. Folkeskolen, da det ellers maa anses for udelukket at knytte de fuldt kvalificerede Medarbejdere til Børneforsørgens Institutioner.

Man har under Overvejselen af disse Problemer ikke helt kunnet frigøre sig for den Tanke, at de bevilgende Myndigheders Syn paa, i hvilket Omfang Børneforsørgens forskellige Institutioner burde støttes af det offentlige, i nogen Grad har været præget af, at de her omhandlede Institutioner som Regel er mindre — undertiden ganske smaa — Enheder i Modsætning til f. Eks. Særforsørgens Institutioner, der som Regel er større Anstalter med dertil knyttede forholdsvis store Personaler og med en veludviklet Organisation. Arbejdsgruppen maa for sit Vedkommende finde det mindre rimeligt, hvis dette skulde være Tilfældet, idet den Omstændighed, at Barnets Tarv inden for Børneforsørgen tilsiger, at Opdragelseshjemmene bør være smaa Enheder, ikke bør komme disse Institutioner og dermed Børneforsørgens Medarbejdere til Skade.

Vanskelighederne med at faa de fornødne kvalificerede Medarbejdere har været størst for den Gruppe af Medarbejdere, der kaldes praktiske Medhjælpere, men store Vanskeligheder har ogsaa vist sig ved Besættelsen af Lærerstillingen.

De praktiske Medhjælpere har hidtil ved Skole- og Ungdomshjemmene været lønnet med gennemsnitlig 1 200 Kr., hvortil kommer fri Station, men mange Steder — navnlig ved de smaa Institutioner — ligger Lønnen betydeligt lavere. Arbejdsgruppen har derfor anset det for nødvendigt ved Opbygningen af et egentligt Lønningssystem at finde en rimelig Placering i lønningsmæssig Henseende af de praktiske Medhjælpere. Som

¹⁾ Det bemærkes, at de i det fig. anførte Lønninger er udregnet paa Grundlag af den gl. Tjenestemandsløvs Lønsatser (Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931) medens de af Folketingets Finansudvalg i Skrivelse af 11. Juli 1946 (Aktstykke Nr. 689) godkendte Lønninger er beregnet paa Grundlag den nye Tjenestemandsløvs Lønsatser (Lov Nr. 301 af 6. Juni 1946).